

LAIVAS

No. 26. Metai XIII

Birželio-June 24, 1933

LTSR valst.
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

III SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

E v a n g e l i j a .

LUKO 14, 1—19

ANUO metu į jį artinosi muitininkai ir nusidėjėliai jo klausytų. Parisiejai gi ir Rašto žinovai marmėjo ir sakė: Tas priima nusidėjėlius ir su jais valgo.

Tuomet jis pasakė jiems šitą prilyginimą, tardamas: Kas jūsų, turėdamas šimtą avių, jei jam prapultų jų viena, nepalieka devynių dešimtų devynių tyruose ir neina paskui prapuolusiąją, kolei ją randa? Radęs ją, su džiaugsmu užsideda sau ant pečių, parėjęs namon, sušaukia prietelius ir kaimynus ir jiems sako: Džiaugkitės draug su manim, nes suradau savo avį, kuri buvo prapuolusi. Sakau jums, taip bus džiaugsmo danguje dėl vieno nusidėjėlio darančio atgailą daugiau, nekaip dėl devynių dešimtų devynių teisiųjų, kurie neprivalo atgailos.

Arba kuri moteriškė, turėdama dešimtį drachmų, jei pameta vieną drachmą, neužsideda žiburio, nešluoja namų ir neieško rūpestingai, iki atranda? Radus su-

“Aš atėjau ugnies siųsti į žemę ir ko gi norėčiau, jei ne kad kurentųsi?” (Luk. 12. 49).

“Žodis apie kryžių tiems, kurie žina, tiesa, yra paikybė; bet tiems, kurie išgarnomi, tai yra mums, jis yra Dievo galybė” (I Kor. 1, 18).

L e k c i j a .

I PETRO 5, 6—11.

MYLIMIAUSIEJI: nusilenkite po galinga Dievo ranka, kad jis išaukštintų jus aplankymo metu. Meskite ant jo visą savo rūpesnį; nes jis jums rūpinasi. Būkite blaivūs ir budėkite, nes jūsų priešininkas velnias aplink eina, kaip kriokias liūtas, ieškodamas ką pratytų, jam priešinkitės, tvirti tikėjimu, žinodami, kad tie patys kentėjimai atsitinka jūsų broliams, esantiems pasaulyje. Visokios malonės Dievas, kurs mus pavadino į savo amžinąją garbę Kristuje Jėzuje pats jus truputį kentėjusius patobulins, sustiprins ir patvirtins. Jam garbė ir viešpatavimas per amžių amžius. Amen.

šaukia prieteles ir kaimynes ir sako: Džiaugkitės su manimi, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi. Taip, sakau jums, bus džiaugsmo tarp Dievo angelų dėl vieno atgailą darančio nusidėjėlio.

“Įsakymo tikslas yra meilė iš nesu-
teptos širdies, geros sąžinės ir neveidmainingo tikėjimo.” (I Timot. 1. 5).

“Jei išdalinčiau visą mano lobį beturčiams valgydyti ir jei išduočiau savo kuną sudeginti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadedą” (I Kor. 13, 3).

Dangiškasis Mūsu Tēvas ir Mes

Pirmieji Viešpaties maldos žodžiai, kuriais mes kreipiamės į Dievą, yra: Tėve mūsų!... Patį Dievą, kuris taip neapsakomai didelis, galingas, šventas, mesžemės dulkės, vadiname savo tėvu! Ar čia ne per daug drąsos? Ar mes, būdami taip niekingi Jo tvariniai, nežeidžiame Jo neapsakomos didybės, vadindami savo tėvu?

Bet ne. Dievas iš tikrųjų yra mūsų tėvas ir dar daugiau, negu tėvas. Jėzus, kalbėdamas žmonių minioms apie Dievą, nesurado tinkamesnio žodžio, kuris taip daug pasakytų apie Sutvėrėjo meilę mums, kaip žodis tėvas. Ištisuose savo pamokluose Jis Jo kitaip nevadina, kaip dangiškasis Tėvas.

Taip, Dievas ištikrųjų yra mūsų tėvas. O kadangi Jis mūsų tėvas, tai mes Jo vaikai. Tai patvirtina iš šv. Jonas apaštalas sakydamas: “Štai kokią meilę mums Tėvas suteikė, kad mes vadinamės Dievo vaikai ir esame. Mylimiausieji, dabar mes esame Dievo vaikai” (I Jon. 3, 1—2).

Kas supras, ką reiškia turėti Dievą savo tėvu ir būti Jo vaikeliu? Tik Jo beribė meilė galėjo tai padaryti.

Pasistengkite tat arčiau pažiūrėti į savo dangiškąjį Tėvą ir Jį geriau pažinti. Tai mums galima, nes Kristus, atėjęs į šį pasaulį, atnešė žmonijai šviesos; Jis, savo dieviškojo mokslo davė žmonėms pažinti tai, ko žmogaus protas niekad nebūtų pažinęs. Paprastasis Evangelijos žodžiais yra atskleidžiamos giliausios Dievo meilės paslaptys.

Prieš Kristų ne tik kad pagonys nieko nežinojo apie Dievą ir Jo savybes, bet net ir žydai, toji išrinktoji tauta, daug mažiau pažino, kad “Dievas yra meilė” (I Jon. 4, 8), negu mes krikščionys dabar galime pažinti. Senajame žydų Įstatyme visur vyraujantis motyvas — baimė.

Tai ne be pagrindo, nes Dievas iš tikrųjų dažnai bausdavo neklusnituosius savo vaikus. Taip, žydai buvo įpratę klausyti tik iš baimės ir todėl, nebesuprasdami tos meilės, kuri jiems buvo reiškiamą nuolat, jie Viešpačiui taravo daugiau sia tik iš vergiškos baimės.

Bet nepaisant to, kad jau prieš dešimtmečius yra paskelbtas Naujasis meilės Įstatymas, ir iki šiandien dar daug iš pačių tikinčiųjų tarpo atsiranda, neskaitant tų, kurie klaidžioja tamsybėse ir nežinojime, — kurie, nežinodami, kad Dievas yra meilė, tarauja Jam tik iš prievartos, bijodami amžiojo pasmerkimo.

Į ką panašūs tokių žmonių santykiai su savo dangiškojo Tėvu? Dėl ko Jis pasilieka jiems svetimas tuo tarpu kai Jis apipila juos savo meilės stebuklais? Dievas yra jų tėvas tik vardu.

Bet ar užtenka Jį vadinti tuo gražiu vardu ir neskirti Jam visų gero tėvo ypatybių? Ar galima Jam nepriskaityti tos rūpestingos, budrios ir skubios meilės, to tėviško gerumo, kuris trykšta iš mylinčios tėvo širdies? Ar galima manyti, kad mūsų dangiškasis Tėvas yra toli nuo mūsų ir kad tarp Jo ir mūsų yra nepereinama bedugnė? Ar pagaliau ir mes savo dangiškojo Tėvo vardą, kaip anų laikų žydai, turime tarti su baime?

Mūsų dangiškasis Tėvas nėra toli nuo mūsų ir mums neprieinamas! “Mes Jame gyvename, esame ir judame” (Act. 17, 28). Bet kaip tai galėtų būti? Protas mums p a s a k y t i nebegali, bet t i k ė j i m a s m u m s s a k o, kad per šv. krikštą pati šv. Trejybė apsigyvena mūsų sielose, lyg savo šventnamuose, kad Dievas yra taip arti mūsų, kaip tėvas savo mylimųjų vaikučių tarpe. Kristus pats yra pasakęs: “Kas myli ma-

ne, tą mylės ir mano Tėvas, mes ateisime pas Jį ir apsigyvensime jame” (Jon. 14, 23).

Būdamas taip arti mūsų ir net gyvendamas mumyse, tuo pačiu laiku būdamas begalinė meilė ir begalinis gėris, kaip mūsų dangiškasis Tėvas galėtų mums būti abejutiškas? Mes žinome, kad Jo tėviškoji Apvaizda paliečia mūsų gyvenimą iki mažiausių smulkmenų: ji yra suskaičiūsi mūsų galvos plaukus, ir, jai nežinant, nukrinta jų nė vienas.

Mūsų dangiškasis Tėvas mus myli nepalyginamai labiau, negu geriausias tėvas savo vaikelius. Žemiškųjų tėvų geru-

mas yra tik spindulėlis Dievo gerumo ir kibirkštėlė Jo beribės meilės. Bet ką reiškia viena kibirkštėlė prieš visą židinį ir vienas spindulėlis prieš saulę?

Tas gerasis mūsų Tėvas jau pranašo Izaijo lūpomis kalbėjo vargingiesiems žmonių vaikams: “Kaip motina glamonėja savo kūdikį, taip ir aš jus raminsiu, aš nešiosiu jus ant savo rankų ir supsiu ant savo kelių” (Iz. 66, 13). Ar begalima norėti ko nors daugiau? Kiekvienas su šv. Terese turi sužukti:

“Malonesnių ir gražesnių žodžių, tiek džiaugsmo teikiančių mano sielai, aš nesu girdėjusi.”

P. Jakas.

Mažųjų Vaikelių Popiežius -- Pijus X

Juozapas Sarto gimė birželio m. 2 d., 1835 m. Tėvai buvo labai neturtingi. Jo tėvas savo valdžioje turėjo paštą ir rinko mokesčius miestely. Už tą dieną darbą jam buvo mokama apie 10 amerekoniškų centų. Kas sakytų, kad tokiu uždarbiu būtų galima išlaikyti šeimyną? Tad jaunas Juozukas dažnai nevalges išeidavo į mokyklą, kad tuo būdu sutaupyto maito savo mažesniems broliams ir sesutėms. Lankydamas mokyklą, jis išmoko katekizmo iš parapijos kunigo. Velykų rytą, 1846 m., neturėdamas dar nė 11 metų amžiaus, Juozukas priėmė pirmąją šv. Komuniją. Iš prigimties jis buvo apdovanotas gabumais, tad jo tėvas nusprendė jį leisti į aukštesnę mokyklą, baigus pradžios mokyklą. Lankydamas aukštesnę mokyklą, Juozukas taip pat turėjo daug vargti. Šiltoomis dienomis eidamas į mokyklą, jis nusiaudavo batelius ir eidavo basas, kad tuo būdu batelius išsaugotų. Laisvu laiku jis mokydavo jaunesniuosius mokinius, kurių tėvai už tai jam duodavo pavalgyti.

1850 metais jis įstojo į kunigų seminariją. Pirmaisiais metais už mokslo pažangą buvo apdovanotas. Baigiant dviejų metų mokslą seminarijoj, mirė jo tėvas.

Jis pasisiūlė grįžti namo gelbėti namiškių. Bet motina neleido jam to daryti. Ji liepė jam eiti toliau mokslus. 23 metų jis išventintas kunigu ir paskirtas į parapiją. Kunigu būdamas jis kukliai ten gyveno, už ką buvo visų nepaprastai mylimas.

1874 metais kun. Juozapas Sarto, 40 metų amžiaus aukeltas į Treviso katedrą kanauninku ir kartu mokyti seminarijoj. Praėjus 10 metų, paskirtas Mantua'os vyskupu. Pas save laikė dvi savo seseris, kurios rūpinosi namų ruoša. Gaunamą algą jis skirdavo pavargėliams. Aštuntus metus vyskupaujant jis paaukštintas kardinolu ir paskirtas Venecijos patriarchu. Venecijoje jam pavesti dideli rūmai. Gyveno tačiau ir tenai kukliai drauge su seserimis.

1903 m. jis išrinktas popiežium ir pavadino Pijum X. Vatikane gyvendamas, Pijus X taip pat paprastai gyveno. Jis prašė, kad sargų ir tarnų skaičius būtų žymiai sumažintas. Iš savo kambarių pūšniuosius baldus liepė pašalinti. Palikta tik tai, kas gyvenimui būtina reikalinga. Pijui X didžiausias vargas buvo, kad ar-

ti jo negalėjo gyventi jo seserys, kad negaudavo progos kasdien su jomis pasikalbėti. Pijus X kone kas sekmadienis sakydavo pamokslus susirinkusioms Vatikanė ribose žmonių minioms.

Popiežius Pijus X paskelbė visą eilę Bažnyčios nuostatų. Vienas iš jų liečia šv. Komuniją. Jis ragina kiekvieną ko dažniau priimti šv. Komuniją. Ypač li-

goniai to labai reikalingi. Jis nurodė, kad ir maži vaikai, kai tik ima suprasti apie sakramentus, turi būt leidžiami priimti šv. Komuniją. Tai padarė dėl to, kad užvis labiausiai vaikelius pamilo.

Šis mažųjų vaikelių mylėtojas popiežius mirė 1914 m. Jo kilni širdis ir pavyzdingas gyvenimas amžinai bus pavyzdžiu katalikams.

..LIGONIŲ SVEIKATA, MELSKIS..

UŽ MUS

Kelintas mėnuo Jonienė su nekantrumu laukia laiško iš savo mylimų sesučių iš tėvynės Lietuvos. Abidvi jos dukterys irgi nekantravo nesulaukdamos laiško, nes labai mylėjo savo tetą Oną, kuri jau keli metai, kaip išvažiavo iš Amerikos į Lietuvą ir apsigyveno su savo sesute Marijona.

Baigiantis balandžio mėnesiui, štai vieną dieną vyresnioji duktė Elzė įsinešė su džiaugsmu sulauktą laišką. O, mamytei paliėpus, ji atplėšė ir skaitė... "Brangioji sesute ir dukrelės! Labai atsiprašom, kad taip ilgai užtrukome su atsakymu. Mat mudviem ištiko nepaprasta nelaimė. Važiuojome į atlaidus, arklys pasibaidė ir išvertė abidvi iš vežimo. Nei viena nebuvo sužeistos, bet sesutė Ona išsigando ir jau kelinta savaitė gulio lovoj. Turėjova kelis daktarus (gydytojus), bet visai mažai tegelbsti. Klebonas aplanko ją kasdien su šv. Sakramentu. Tai Onutės vienatinis džiaugsmas ir paguoda! Prašydamos jūsų visų maldų ir širdingai jumis sveikindamos pasilieiname, Jūsų mylinčios sesutės, Ona ir Marijona."

Visų veidai persimainė. Akyse pasirodė ašaros ir pradėjo jos per veidus riedėti. Teta serga. Ką daryti? Kad būtų Amerikoje su mumis, gal kokį geresnį gydytoją surastumėm. O dabar nieko daugiau nebelieka daryti, kaip tik išpildyti jos prašymą, tai yra MELSTIS.

Elzė nusišluosčius ašaras nuėjo savo kambarin, atsisėdo prie rašamojo stalelio ir tuoj pradėjo rašyti: "Brangiosios tetos! Jūsų laišką perskaičius, padariau pasiryžimą per gegužės mėnesį kalbėti kasdien maldas prie švč. Marijos, kuri yra Ligonių Sveikata, kad jumi, brangioji Teta Ona, gražintų sveikatą. Liakėdama greito sustiprėjimo, pasilieku Jūsų mylinti seserietė, Elzė."

Atėjo pirma diena gegužės. Elzė ištikrųjų meldėsi prie Gailestingos Dievo Motinos. Ejo kasdien bažnyčion į gegužines pamaldas ir prieš švč. Panelės altorių taip maldavo: "Ligonių Sveikata, melskis už mano tetą ir išprašyk iš savo Sūnaus tą brangią dovaną, sveikatą. Tu neatmetei nė vieno ašarų ir vaitojimų, tat neatmesk nė mano. Tu esi LIGONIŲ SVEIKATA. Prie Tavęs kreipiuosi, Maloningi Motina, išklausk mano širdies balsą. Žinau, o Marija, jog neatmesi mano prašymo, nes nėra girdėta, kad kas Tavo malonės prašas būtų likęs apleistas. O geroji Motina, pasigailėk mano tetos."

Diena iš dienos Elzė meldėsi ir nepajuto, kaip gegužės mėnuo praėjo. Jam pabaigus, gauna laišką su žinia, kad teta likosi visiškai sveika. Tą žinią paskaičius visų veidai nušvito. Ypatingas džiaugsmas pasireiškė Jonienės šeimoje. Elzė nė nesijuto, kaip nuėjo savo kambarin ir parpuolus ant kelių dėkojo iš visos savo širdies Gailestingai Motinai už išklausymą Jos maldų.

— Elena.

NOVENA

prie Dievo Motinos Nuolatinės Pagelbos

LITANIJA

prie Švenčiausios Motinos Nuolatinės Pagelbos.

(Reik atkalbėti kiekvieną Novenos dieną).

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.

Kristau išgirsk mus, Kristau išklausyk mus.

Tėve dangaus Dieve, pasigailėk mūsų.

Sūnau pasaulio Atpirkėjau Dieve, pasigailėk mūsų.

Šventoji Dvasia Dieve, pasigailėk mūsų.

Šventoji Trejybe vienas Dieve, pasigailėk mūsų.

Šventoji ir nekaltoji Panele Marija, duok mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Dievo Motna, geibėk mus visokiose mūsų nelaimėse.

Visagalinčio Motina, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Dievo malonių Soste! suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Jėzaus Širdies Karaliene, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Mūsų išganymo Tarpininke, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Amžinojo atilsio Orarykšte! suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Mūsų nelaimių ir vargų Pataisytoja! suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Šventos Bažnyčios Pašalpa! suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Mūsų tikėjimo Stiprybe! suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Del pragaro baime! suteik mums

savo Nuolatinę Pagelbą.

Apginkluotas Bokšte mūsų apginimui, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Krikščionių Pirmininke, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Mūsų įsitikėjimo Inkare, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Prispaustųjų Apgynėja, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Elgėtų Apveizda, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Ligonių Sveikata, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Nuliudusių linksmintoja, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Nusidėjėlių Užtarytoja, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Skęstančiųjų Uoste, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Nusiminių apie išganymą Viltie, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

O mūsų Ponia, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Kūdikių Sargyba, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Našlių Pastiprinime, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Našlaičių Motina, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Mirštančiųjų Išganyme, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Mūsų likimo Valdytoja, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Dangiškųjų Rūmų Vartai suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Dangaus ir žemės Karaliene, suteik mums savo Nuolatinę Pagelbą.

Dievo Avinėli, kursai naikini pasaulio nuodėmes, atleisk mums Viešpatie.

Dievo Avinėli, kursai naikini pasaulio nuodėmes, išklausk mus Viešpatie.

Dievo Avinėli, kursai naikini pasaulio nuodėmes, pasigailek mūsų.

Ir padaryk mus vertus patirti tavo išganingo užtarymo dabar ir mūsų mirties valandoje.

Melksimės.

O Nekalčiausia Panele, kuri per savo neišsakytą gerybę, atgaivinai mumyse viltį, savo Nuolatinėje Pagelboje pagal mūsų Tavimi ištikėjimą, pridenk Bažnyčią Tavo šventą apveizda, užlaikyk ir padaugink katalikiškų tautų tikėjimą, pažadink šeimynose krikščionių dvasią.

Pastiprink darbininkų spėkas, būk kentančiųjų kantrybe, atidaryk Dangų mirštantiems. Būk mūsų pribėga visose valandose mūsų gyvenimo ir išliuosuok mus nuo priešų regimų ir neregimų per Jėzų Kristų mūsų Viešpatį. Amen.

UŽBAIGA.

Duok Dieve, kad ši Novena sustiprintų tavo širdyje viltį ir pamaldumą į Švenčiausią Mariją, idant ji parodytų tau, kad turi visuomet ir visur pasitikėti Dievo Sūnaus Motina, kuri visuomet yra pasirengusi tave išklaudyti, kiekvienoje valandoje, nes kitaip nesi-

vadintų Nuolatinės Pagelbos Motina. Kaip kasdien įpilame aliejaus į žibintuvą, nenorėdami, kad užgestų, taip lygiai turime savo viltį Marijos užtaryme atgaivinti dažnai kalbamais aktais. Tegul tavo širdis bus kaip visuomet degantis žiburys prie Marijos kojų. Tu užlaikyk tą žiburėlį per visas gyvenimo audras ir nelaimės ir tuo būdu paskutinėje dienoje pažins tave, kad ištikimai klausei Sužieduotinio balso.

Atsidavimas Dievo Motinai Nuolatinės Pagelbos.

O Švenčiausia Marija, kaip vaikas apdovanotas malonėmis, puolu po Tavo kojų, dėkodamas už Tavo motinišką gerybę ir visiškai Tau pasišvenčiu. O geriausia Motina, teikis priimti mano tikrą norą patikti Tau visuomet, trokštu klausyti Tavo įkvėpimų ištikimai eiti pareigas, atsargiai elgtis visose mano gyvenimo sąlygose, kad neužtemdyčiau mano sielos nekaltybę. Duok man biauėtis nusidėjimais, padidink meilę mano širdyje ir padaryk ją tikrai Tau atsidavusią. Noriu kuostipriau mylėti Jėzų ir Jo Kryžių, tegul karštai darbuojuosi, einant dorybės keliu. O Ponia! teikis palaiminti mano pasiaukojimą Tau, kad galėčiau ištikimai tarnauti Tau šitame gyvenime ir garbinti Tave per amžius danguje. Amen.

“Nebijokite tų, kurie užmuša kūną ir po to nieko daugiau nebegali padaryti... Bijokite to, kurs užumušęs turi valdžios įmesti į pragarą” (Luk. 12, 4-5).

“Jei kas nori eiti paskui mane, teišsizada pats savęs, tegul kasdien neša sąkryžių ir teseka mane” (Luk. 9. 23).

“Saugok, Dieve, kad aš kuo nors gir-

čiaus, kaip tik mūsų Viešpaties Jėzus Kristus Kryžiumi. Per jį man pasaulis yra prikaltas ant kryžiaus, o aš pasauliui” (Gal. 6, 14).

“Budėkite, tvirtai stovėkite tikėjime, elgkitės kaip vyrai ir būkite stiprūs. Visa, ką jūs darote, tebunie daroma meilėje” (I Kor. 16, 13-14).

Malonūs Praities Atsiminimai

(Skiriu savo Vadovo a. a. Tėvo Felikso
Kudirkos atminčiai).

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

Worcester'io miestas ir lietuvių šv. Kazimiero bažnyčia.

Kadangi ir mudu jau senokai buvome turėję ką šilto burnoje, nutarėme paimti po puodelį kavos su užkandžiu. Alkj tuo tarpu kaip ir numalšino, bet kiek vėliau pajutome, kad į sveikatai tai nėjo — turėjome atsirgti. Troškulio ir alkio spiriamas dažnai žmogus užsimiršti higieanos reikalavimus ir dėl to nemaža pareina sveikatai nukentėti!

Laikas bėgo pašėlusiai greit, greičiau beveik už traukinį, nors Amerikos traukiniai nesulyginti greičiau bėga už Europos traukinius. Rašydamas aš savo atsiminimus, nė nepastebėjau, kaip privažiavome Worcester, Mass.

Susidėstęs visus savo rašamuosius prietaisus į valizėlę, kartu su Tėvu Kudirka išėjome į Worcester'io stotį. Kadangi jau pradėjo temti ir dar vis lynojo, tai nebuvo kada ilgai dairytis. Nusitvėrę "taxi" ir kuo greičiau į kleboniją. Čia ilgus metus buvo lietuvių klebonu mano pažįstamas — kun. J. Jakaitis. Daug buvau girdėjęs apie šį darbštų kunigą, kuris čionai lietuviams išstatė puikią bažnyčią, pertvarkė kleboniją, didele parapijos mokyklą ir, kas svarbiausia, mokėjo patraukti žmonių širdis ir pavyzdingai sutvarkė parapiją. Aš dar būdamas Lietuvoje girdėjau ne kartą pargrįžusius iš Amerikos jo buvusius parapijonius gėrintis juo. Įdomu buvo man pačiam pasižiūrėti į nuveiktuosius jo darbus.

Buvo jau bepraėdę temti, kai mudviejų "taxi" užvažiavo prie klebonijos durų. Paskambino, Išėjusi tarnaitė pra-

nešė, kad kunigų namieje nėra, jie tačiau žinoje, kad mudu atvažiuosime ir liepė tuoj užtelefonuoti — jie grįšią. Mat, antroje Worcester'io lietuvių parapijoje būta tąvakar iškilmingų pamaldų, visi todėl išvykę tenai. Sudraudėme tarnaitę, kad netelefonuotų ir be reikalo netrukdytų tenai bažnyčioje darbo. Kai darbą pabaigs pareis ir pats, o mudu galime luktelti. Vistiek mudu šiandakt čionai apsinakvosime. Juo labiau, kad Tėvas Kudirka dar turėjęs kokio reikalo šalia Worcester'io, kurį galis aprūpinti tik rytoj. Koks reikalas man jis tuomet dar nesakė, o aš per daug nė neklausinėjau.

Dabar tik aš sužinojau, kad mano pažįstamas kun. J. Jakaitis jau čia ne klebonas. Jo vieton esąs kun. A. Petraitis, taip pat labai geras ir pavyzdingas kunigas ir veikėjas. Kun. Jakaitis dėl ne sveikatos atsisakęs klebonavimo, o pasilikęs tik kaip klebono padėjėjas. Naujasis klebonas panevėžietis, seniau čia buvęs vikaru prie kun. Jakaičio. Vadinasi, dabar pasikeitę savo pareigomis.

Netrukus pagrįžo ir kunigai: klebonas kun. Petraitis ir kun. J. Jakaitis. Pasidalinome žiniomis, kurias atvežėme iš Lietuvos, o jie mums nupasakojo, kas girdėti jų krašte. Kun. Jakaitis pakvietė mane atlaikyti vakarines pamaldas bažnyčioje. Mielai sutikau. Juo labiau, kad švč. Mergelės Marijos gegužines ir spalių mėnesio pamaldas aš nuo mažų dienų labai mėgdavau. Atsimenu, kaip dar mokykloje būdamas bėgdavome su kitais draugais po visą kilometrą kelio, kad galėtumėme dalyvauti švč. Marijos pamaldose. Tiesa, tuomet reikdavo giedoti Litanią lenkiš-

kai ir pamokslėliai būdavo sakomi lenkiškai, ko mes nesuprasdavome, tačiau smagu buvo dalyvauti jose ir gana. Kiek daug man tos pamaldos paliko įspūdžių, kurių ir ligšiol įvairūs gyvenimo reikalai nepajėgia išdildinti. Ypatingai man patikdavo tasai nuoširdus visų: ir ponų ir muzikų ir dangų šauksmas. Jame dalyvavo daugelis man pažįstamų ponų ir ponų, mano mokytojų ir šiaip garbingų vyrų ir moterų. Jie visi suklaupę prieš Marijos paveikslą nuoširdžias giesmes giedodavo... Rodos, aš tas giesmes ir dabar girdžiu ir gėriuosi jomis... Tokios jos buvo man tuomet malonios ir saldžios!

Tai gi kun. Jakaičiui užminus apie pamaldas švč. Marijai, nelaukiau antrą kartą prašomas. Bematant nusimečiau savo kelionės drabužius, apsirėdžiau kunigiškai ir paskui šeiminingą nuskubau į bažnyčią. Labai gerai įtaisytas susisiekimas klebonijos su bažnyčia — koridoriumi. Ar lyja, ar šalta — vistiek, gali sau eiti į bažnyčią kaip kambarėje buvai pasirėdęs. Patogumas neapsakomas!

Bažnyčioje radome daug prisirinkusių žmonių. Kaip vakare, tai net labai daug. Visai bažnyčiai pirmauja, kaip gulbės baltomis skraistėmis galvas prisidėkusios, Seserys Kazimierietės. Tikrai koks gražus pavyzdys! Šv. Kazimieras Jėzų ir Mariją tiek mylėjo, jog jo mėgiamiausias darbas buvo nuolat apie tai kalbėti ir mąstyti. Nepaisydamas savo karališkos kilmės, naktimis, sako, bėgdavęs į bažnyčią atiduoti garbės Tam, kuris už mus mirė ant kryžiaus. Radęs bažnyčią uždara, nesigėdindavęs klūpoti per išilgas valandas prie bažnyčios durų dažnai šalant ir darganuojant. Tai gi jo ypatingos garbintojos — šv. Kazimiero Sesers seka savo Globėjo pėdomis, skubėdamos į bažnyčią pagarbinti Jėzaus ir Marijos! Darydamos tą šventą darbą, nė kiek nenusikalsta savo kasdieninėms pareigoms. Jos suranda laiko pareigoms at-

likti kaip reikiant ir suranda kada pagarbinti Jėzų ir Jo Švenčiausiąją Motinėlą!...

Gėrėdamos šiuo gražių pavyzdžių, maniau savo širdyje: Viešpatie! kodėl mes Lietuvoje esame tokie bailiai ir slapukai?... Ten bažnyčioje viešose pamaldose neišvysi taip drąsiai ir viešai Seserų pasirodant. Jos slepiasi, nežinau kodėl, ir bijosi, kad kas nepažintų vienuolėms esant. Bet mes ir visi Lietuvoje kažin ko slepiamės. Mūsų inteligentai katalikai gėdinasi viešai imti Sakramentus kartu su žmonėmis. Jie slepiasi kaž ko! Dabar prisimanė net ir šliūbus imti slapta, tarsi bijodamies viešai katalikiškai susituokti ar norėdami netikėlių akyse be šliūbo gyvenančiais pasirodyti!... Daugelis nenori savo kūdikių krikštyti šventoje vietoje — jie velija tą brangiausią Sakramentą matyti suteikiamą savo kūdikiams paprastame kambarėlyje, kuris paprastai visko galėjo būti liudininku... Toks mat paprotytys įeina... Bijomės mes, kad pasaulis nepažintų, jog mes katalikai esame. Bet kas bus, jei mūs nepažins ir patsai Kristus?..

Sukalbėjau kartu su žmonėmis vieną Ražančiaus dalį prieš išstatytą Švenčiausiąją Sakramentą. Ražančių kalba visa bažnyčia kartu, pasimainydami su kunigu. Didelis skirtumas ir čia nuo Lietuvos. Lietuvoje negalima priprašyti, kad visi kartu kalbėtų garsiai maldas. Mes lig ko gėdinamės. Vokiečiai tokias viešas maldas dar gražiau atlieka. Kalba visi žmonės kartu, iš lėto, aiškiai išstardami žodžius ir išlaikydami, kaip giesmėje, tam tikrą taktą ir pauzas. Išėina tad labai kilni sutartinė malda.

Po maldų, susikalbėję savo kunigiškus poterių, mudu su Tėvu Kudirka nuėjova gulti, o vietiniai kunigai grįžo dar atgal į aną bažnyčią užbaigti klausyti išpažinėlių. Mudu negalėjome eiti jiems į pagalbą, nes neturėjome vietos vyskupo leidimo tam reikalingo.

Katalikų Pasaulyje

ROMA. — Nesenai Šv. Tėvas priėmė atėjusį 750 kilometrų pėsčiomis 76 metų senelį iš Udine miesto nuo Austrijos Alpų šlaitų.

ITALIJA. — Pereitais metais Italija nuo Naujų Metų iki bal. 16 d. aplankė 159,000 svetimšalių, o šiais metais 226,000, t. y. 67,000 daugiau. Visa Italija atjaučia Šv. Metų nuotaiką.

KONGO. — Belgų Konge apsigyvenu sios nesenai misijų seselės laukė kokio nors misijonierius į savo stotį. Kada sužinojo, kad atvažiuos greitu laiku tėvas Hubertas, kaip ir pasitikėdamos parašė jam malonų laiškutį, kur tarp ko kitko, štai kas ten sakoma:

“Mes pietavome. Tada be dvasios įpuolė į kambarį vienas negriukas ir sušuko: “Sesutės, didelė gyvatė yra bažnyčioje! Ji guli ant mūro viršum Dievo Motinos statulos. Mes bijome šauti į ją, kad nepataikintume į statulą. Iš tikro tai baisiai didelė gyvatė!”

Sesuo Viktorija tuojau nusiskubino į bažnyčią. Būrys jaunuolių, apiginklavusių lankais ir strėlėmis, jau laukė. Gyvatė gulėjo susiraičiusi viename mūro įdubime viršum liurdiškės Dievo Motinos statulos. Negriukas turėjo be galo geras akis, nes mes jokiū būdu nebūtumėm jos pastebėję tamsame įdubime.

Sesuo Viktorija pasistojo ant altoriaus ir atsargiai nuėmė statulą. Tuo akimirksniu gyvatė pakėlė galvą ir rodės, tuoj atsidurs sesutei ant galvos. Bet ji vis dėlto neišleido statulos iš rankų, skubiai ją padavė vienam juodukui ir šoko

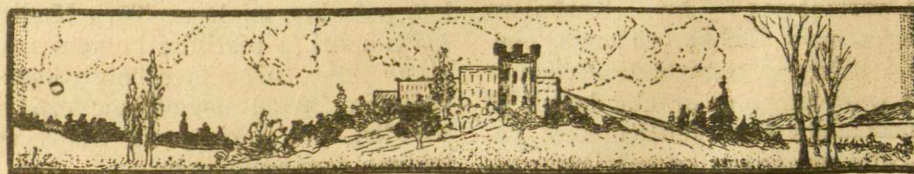
nuo altoriaus išbalusi kaip drobė iš baimės. Tada vienas negriukas, gerai prisi- taikęs, suvarė strėlę į suraitytą gyvatės kūną. Šūvio būta nepaprastai tikslaus. Gyvatės uodega nusviro ant altoriaus, o galva vis dar kilo aukštyn, lyg taikinda- ma paleisti mums savo nuodus. Drąsus berniukas paleido ir antrą strėlę. Strėlė pataikė į gyvatę taip, kad net jos dalį prie užpakalinio balkio privėrė. Tada ją puolė visas juodukų būrys ir gyvatę pri- baigė. Gyvatė buvo ilgumo apie keturis metrus. Ji — ilgiausia kokią tik iki šiol mes matėme šioje šalyje.

WASHINGTON, D. C. — Ameri- kos Katalikų Universitetas prez. Roose- veltui Teisių Daktaro (LL.D.) laipsnį į- teikė.

SACRAMENTO, Cal. — Kaliforni- jos valstybė pagerbdama vieną iš savo pirmųjų katalikų misijonierių, Tėvą Juni- pero Serra, 1934 m. nutarė vadinti “Ju- nipero Serro Metais.”

ROCKLAND, Mass. — Katalikų Vi- suotiniųjų Blaiviainkų Susivienijimas nu- balsavo, kad jo nariams yra leistina gerti naujai legalizuotą 3.2 nuoš. alų.

FOGGIA, Italija. — Antonietta Cop- pola, ūkininko žmona, nesenai susilaukė sykių penketą kūdikių. Visas miestas pa- gerbė jauną 30 m. motiną, sulaukusią y- patingos laimės. Kaimynai papuošė jos namą vėliavomis ir gėlėmis ir visi praei- nantieji sveikino ją linksmomis šūkiomis. Ji laimėjo miesto \$200 ir gavo nuo premje- ro Mussolini nuoširdaus sveikinimo teleg- ramą.

LIETUVOS ŽINIOS

IŠ SINTAUTŲ

— Did. Subatoj į katalikų tikėjimą perėjo viena 18 metų žydelkaitė ir ji buvo apkrikštyta. Jai krikštą suteikė kun. Kl. Pusdešris. Jos tėvai išvarė dėl to iš namų, bet katalikai merginą priglaudė.

— Sintautų bažnyčioj įtaisyti suolai, žirandolis. Ji pasidarė labai jauki. Lankosi daugiau žmonių į pamaldas.

— Ūkininkai šeria kiaušius — bekonus, bet nupenėję turi vežti 35 kilom. į Vilkaviškį. Tikras vargas.

— Sintautų monopolis dažnai išdžiūsta, daug geriančių.

— Katal. vietos organizacijos paaukojo Kunigų Seminarijai tikrai 12 litų.

— Jaunimas susipranta. Meta gerę ir kortavę, imasi knygų ir platina kat. spaudą.

VILKAVIŠKIS. — Iki šiol nebuvo aprūpinti seneliai. Suvargę, suaykę, ligoti vaikštinėjo gailestingos širdies ieškodami, o dažnai toj vargo kelionėj mirdavo. Gerb. kun. Ant. Šilingas susirūpino jų būkle. Nuolat kalbėdavo jų reikalu susirinkimuose, pats šelpdavo vargšus. Jam į talką atėjo būrelis žmonių. P. Ona Stalnikienė paaukojo prieglaudai savo didelį gyvenamą namą (Kapų g. 23 nr.). Dabar ten susikraustė senelių prieglauda. Joje patalpinta 15 senelių. Patarnauja Uršulė Zadrauskaitė. Ūkininkai ir kiti aukoja prieglaudai valgiu, atliekamais rūbais. Renkamos aukos didesnei prieglaudai. Paimta 15,000 lt. paskola dviems metams. Bus padaryta graži prieglauda 50-čiai senelių. Tikimasi gauti paramos iš miesto savivaldybės. Aišku, prie to labdaringo darbo prisidės visa parapija. Kas turime atliekamą litą, paaukokim senelių prieglaudai. Gal ateit diena, kad patys ieškosim joj pastogės.

IŠ PUNIOS. — Gražiajam Nemunui

pasidabinus, sukruoto su pavasariu į naują veiklą puniečiai. Jau Velykų proga sudarytas vakaras. O geg. 7 d. — pasirodė nepaprastai gražiai parapijos choras, pavasarininkai, angeliečiai, L. K. Moterų D-ja. Pavasarininkų choras, p. varg. J. Tamočiūno vedamas, gražiai gieda ir dainuoja. Mėtinios dieną giedojo Mišias. Sužavėjo. Susirinkime gerb. kun. Al. Racevičius turėjo paskaitą: "Motinos dienos pradžia Lietuvoj." Kitą paskaitą laikė p. Br. Griganytė: "Motina mūsų auklėtoja ir doros mokytoja." Meno daly pasižymėjo duetai, kvartetai, o ypač Br. Lukšytės solo gražus ir iki ašarų jautrus dainavimas.

Moterys tariasi jai suruošti dovanėlę. Be to, L. K. Moterų D-jos skyrius nutarė skaitlingai dalyvauti Moterų Kongrese Kaune.

POŠNIA K. (Santalkos par.). Geg. 10 d. mirė darbšti Santalkos "Pav." kpnarė Marytė Kardišauskaitė. Palaidota geg. 12 d. Gaudų pamokslą pasakė gerb. kun. V. Birbilas. Pavasarininkus atstavo pirm. J. Valūnas.

Mokėjimas — daug reiškia

Šeimininkė (į naują virėją): Šį vakarą turėsime svečių. Ar tu gali gerą vakarienę paruošti?

Nauja virėja: O, taip! Galiu paruošti į bile kurią pusę.

— Kaip tai "į bile kurią pusę"?

— Taip poniute, kad svečiai paskui kas vakaras lankytų, arba, kad daugiau niekad nebesusirinktų.

Artimo meilė — tai žemės malda, o Dievo meilė — tai dangaus giesmė. Kai jos abi susitinka, tuomet gimsta tikras ir amžinas dangus.

MŪSŲ DARBAI

Brangūs Tėvai Marijonai:—

Šiais Šventaisiais Metais, Jums Romon keliaujant, priimkite Jūsų laimingai kelionei mano parinktas dvasines gėles: šv. Mišias, Kryžiaus Kelio ir Švč. Sakramento aplankymą, šv. Rožančiaus ir šv. Komunijos nuopelnus. Su Dievu!

Su aukšta pagarba,

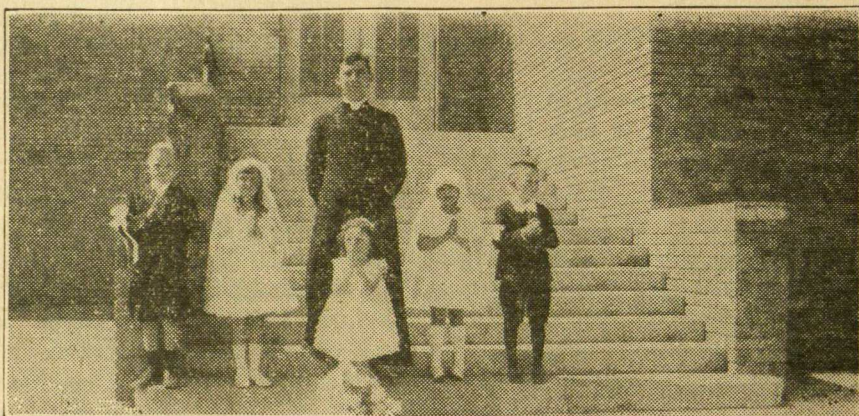
Jonas Kassalukas,
744 E. 5-th Street,
Long Beach, Cal.

Geg. 2, 1933.

Tai mano paveiksliukas, kuomet aš buvau šv. Antano bažnyčioje birželio 1 d., 1930 m. prie šv. Komunijos. Dabar aš jau turiu 9 ir pusę m., lankau šv. Antano moksleinės 4 (a) skyrių tik liudna man, kad neturiu progos mokytis lietuvių mokykloje.

Su pagarba,

Jonas Kassalukas.

“*Laivo Redakcijos prierašas:* Suraminimui Jono Kassaluko ir visų čia Amerikoje nebeturinčių progos lietuvių mokyklas lankyti, pranešame, kad ir patsai “*Laivo*” redaktorius lietuvių spaudos uždraudimo laikais, nors ir Lietuvoje mokinosi per 17 metų, bet rusų ir lenkų mo-

kyklose, kuriose lietuvių kalba buvo griežtai draudžiama, o visgi iš tėvų lūpų gimtosios kalbos išmokęs, tik slaptai draudžiamus lietuviškus raštus skaitydamas be mokyklos pagalbos gimtąją tėvų kalbą pats per save įprato tinkamai naudoti ir kitus jos vartojimo mokytį.

Kolegijos Rėmėjai:

Jankauskas So. Boston, Mas. 3.00
Julius Šliogeris, Chicago, Ill. 1.00
J. Bone, Chicago, Ill. 1.00
O. Šemetienė, Brockton, Mass. 3.00
P. Budreckis, Brockton, Mass. 5.00
P. Tubelis, Brockton, Mass. 3.00
O. Oksienė, Brockton, Mass. 3.00
M. Tviragienė, E. Boston, Mass. 3.00

A. Kerulis, Worcester, Mas. 3.00
D. Norušaitis, Cicero, Ill. 3.00
A. Kerulis, Worcester, Mass. 7.00
A. Rakauskienė, Cicero, Ill. 3.00
B. Bičiunienė, Phila. Pa. 3.00
P. Rupšienė, Phila. Pa. 2.00
O. Juraitienė, Phila. Pa. 3.00
(*Buŝ daugiau.*)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Kol. Rėm. Centras*

Šventųjų Metų Atidarymas Romoje

(Tąsa)

Šventasis Tėvas dviejų kardinolų dijakonų lydymas eina prie Durų. Čia vienas kardinolų, vadinamas didysis nuodėmklausys, kuris po Šventojo Tėvo turi didžiausią galybę Jėzaus vardu nuodėmes atleisti ir atlaičius suteikti, paduoda Šv. Tėvui auksinį kūjį (tas kūjis buvo dovanotas Šv. Tėvui viso pasaulio vyskupų 1925 jubiliejiniais metais). Šv. Tėvas klaupia prie Durų ir iš lėto smogia tris kartus su kūju į Duris tardamas žodžius: "atidarykite man teisybės duris... ..įžengsiu į Tavo, Viešpatie, namus..." Durys sujuda ir virvėmis prilaikomoms palengva nusvyra lig pat žemės. Sujuda, suūžia, kaip jūrøse bangos, minia ir su džiaugsmo ašaromis akyse rankomis ploja ir šaukia: Tegyvuoja Kristus, tegyvuoja Popiežius Jõ Įpėdinis ir Karalius!" Iš tikrųjų, svarbi valanda. Šventosios Durys atidarytos, malonės metai prasidėjo. Milijonams širdžių bus uždaryti baisieji pragaro vartai, sutrupės nuodėmių pačiai.

Kokią didelę geradarybę padaro Pijus Didysis žmonėms! Ūkiško krizio nuvarginta žmonija galvoja, ieško kelių išgydyti ūkio žaizdas, nerimauja, kalba nuolat apie taiką, o patylomis baisiam karui ruošiasi, kuris gali sunaikinti beveik pusę žmonijos. Kur pagalba, kur viltis, kas išgydys žmonijos žaizdas! Seniai galvas karšina didžiulių valstybių vadai, bet ginklai kas kart labiau žvanga, vargas didėja. Vienas Šventasis Tėvas žino geriausius vaistus. — Žmonija privalo grįžti prie Dievo, prie nukryžiuotojo Kristaus ir čia atsiklaupus ir susikaupus turi apverkti savo nuodėmes, įgyti dvasinių jėgų, kurios jau išsekė, ir pradėti gyvenimą su Kristumi!.. Ar priims visa žmonija šiuos vaistus, ar paklausys Didžiojo Pi-

jaus balso, tai nuo jos geros valios priklauso!

Bet grįžkime prie durų. Pargriuvusias duris vyrai tam tikrais prietaisais nuvelka į šoną, klierikai surenka plytų gabalėlius ir triuškulius, keletas kuaių nuplauja švęstu vandeniu marmurines antdures ir grindis. Šv. Tėvas tuo tarpu kiek pasimeldęs atėjęs į sostą nusiima mitrą, eina prie Šv. Durų laiptų ir čia atsiklaupęs dešiniąja ranka paima nemažą kryžių, kairiąja uždegtą žvakę ir užgiedojęs gražiausią kančios giesmę: "Pan ge lingua". Pats vienas pirmutinis žengia per Šventąsias Duris. Kaip Sename Įstatyme vyriausias žydų kunigas pats vienas įeidavo į šventųjų šventąją Jeruzalės bažnyčios dalį, taip dabar čia Vyriausias Kunigas, Kristaus Vietininkas žemėje, visos Bažnyčios Vadas Pats Vienas įeina per Šventąsias Duris. Deganti žvakė Jo rankoje ženklina Išganytojo begalinę meilę, kurią parodė žmonijai savo brangiausiu krauju atpirkdamas, kryžius dešinėje rankoje reiškia, kad Kristus per kryžiaus Kančią ir Mirtį atidarė dangaus vartus. Pijus Didysis šaukdamas galingu balsu šiais metais žmonijai prie kryžiaus meilės Pats pirmutinis kryžių į rankas paėmęs spaudžia Jį prie savo širdies, prie tos širdies, kuri giliai atjaučia visos Bažnyčios kančias, persekiojimus, skriaudas ir drąsiai pasiryžus net gyvybę už Bažnyčios teises, už Kristaus Jam pavestąsias aveles ir avinėlius atiduoti. Treji metai atgal Pijus XI yra ištaręs įsidėmėtinius žodžius Katalikų Akcijos priešininkams: "Galite mus nužudyti, bet mes nenustosim mokinę ir kalbėję pasauliui."

Toliau paskui Šv. Tėvą per Šventąsias Duris žengia kardinolų šventoji kolegija, patriarchai, arkivyskupai, vysku-

pai, ordenų generolai su palydovais, prelatai, kunigai, Šv. Tėvo gvardija, įvairių įvairiausių brolijos su savo gražiomis vėliavomis. Ir čia be galo gražus vaizdas. Ar gi ši gražioji įvairi procesija neženklina tuos įvairių tautų ir laikų Šventuosius ir Šventąsias, kurie visi eina per dangaus vartus, Kristaus Kančios ir Mirties nuopelnais!

Šv. Tėvas padėjes kryžių ir žvakę užaina į vieną Bazilikos koplėčią ir čia prie Jo sueina Romos brolių atstovai. Kiekviena brolija buvo apsirėdžius savotiškais gražiais rūbais. Šv. Tėvas šiems brolijoms pavedė saugoti Šv. Duris ir jų atstovai po du ar po viena stovi pakaitomis per visus metus prie Šventųjų Durų. Šv. Tėvas pasako jiems suklaupusiems turiningą žodį, palaimina ir duoda atstovams pabučiuoti į Jo Šventenybės koją.

Nesistebėkite, brangūs skaitytojai, šia apeiga. Pagalvokite kas yra Šventasis Tėvas! Ne žmogui atiduodama čia tokia pagarba, bet Kristaus Vietininkui, turinčiam Dangaus Karalystės raktus, visų sielų Vyriausiajam Vadui! Kristaus Asmuo pagerbiamas Šv. Tėvo Asmenyje.

Toliau Šv. Tėvas įžengia į aukštai nešamąjį Sosta ir tos procesijos lydimo eina per vidurį Šv. Petro Bazilikos. Minios sveikinimams ir džiaugsmui nėra galo, o Šv. Tėvas maloniai šypsodamasis laimina minią, kuri, kaip miškas vėjo bangu pagautas, lenkiasi žemėn, klaupia. Šv. Tėvas, nuėjęs į kitą koplėčią, kur buvo iškilmingai išstatytas Švenčiausias Sakramentas, išlipęs iš Sosto atsiklaupęs karštai, karštai pasimeldžia ir eina vėl Soste nešamas prie Šv. Petro karsto. Čia nulipęs nuo Sosto eina prie Šv. Petro altoriaus ir atsiklaupia. Čia nuo netolimo aukštai esančio altoriaus parodomos šventosios Išganytojo kančios didžiausios relikvijos, būtent: šventoji Ietis, kuria buvo pervertas Išganytojo šonas, didelė dalis šventojo kryžiaus medžio ir šventoji ska-

ra, kuria šv. Veronika kryžiaus kelyje padavė Išganytojui apsišluostyti Švenčiausią jį Veidą. Šiuo laiku minia taip nurimsta, susikaupia, kad musę lekiant būtų girdėjęs —visi puola ant žemės, klaupia ir iš virš 50 tūkstančių krūtinių ištrykšta malda: “Garbinkime Tave Kristau ir šlovinkime Tave, kad per šv. Kryžių ir Kančią atpirkai pasaulį!”

Apaštališkas palaiminimas ir minios padėka.

Pagerbęs kartu su minia šventąsias relikvijas Šv. Tėvas įžengia į nešamąjį Sosta ir kiek paėjęs prie minios beveik nuo pat Šv. Petro karsto sustoja. Sostas padedamas ant paaukštintos vietos. Du Kardinolai ateina prie Šv. Tėvo ir atsis-toja. vienas dešinėje, antras kairėje. Perskaičius paruošiamąsias maldas Jo Šventenybė ištiesia savo galingąją ranką ant minios ir duoda Apaštališkąjį palaiminimą tinkamai pasiruošusiems ir visuotiniams atlaidus. Pirmoji Šventųjų Metų malonė per pačio Šv. Tėvo raakas plaukia į tikinčiųjų širdis. Minia vėl kaip sienas po dalge puola ant žemės. Choras užtraukia galingai Šv. Tėvo himną “Tu esi uola” ir galingoji procesija pasijudina link Vatikano Rūmų. Minia nežino kaip padėkoti Šv. Tėvui, skarelėmis plėvesuoja, jausmingai su džiaugsmo ašaromis veiduose sveikina, kas gali bėga artyn, kad galėtų pažiūrėti į Galingojo senelio veidą, Juo pasidžiaugti. O Pijus Didysis laimina, dažnai galvą palenkia, trokšdamas Išganytojo vardu miniai padėkoti, kad ji kantriai kelias valandas laukė ir pareiškė Jo Vietininkui meilę, prisirišimą, pagarbą ir klusnumą. Jo Šventenybė kartais pažvelgia per didžiąsias Bazilikos duris į Šv. Petro aikštę, kurioje tūkstančiai žmonių laukia Šv. Metų malonių. Pijus Didysis ir juos laimina, ne tik juos, bet visą pasaulį, visus katalikus iš širdies trokšdamas,

kad kuo daugiausia sielų persiimtų Kristaus Kančią, taisytų savo gyvenimą ir pradėtų eiti keliu, kurs veda į dangų.

Pijaus Didžiojo malonus veidas pranyko iš mūsų akių, nors galingas "e viva Papa" ("tegyvuoja Popiežius") ilgai išėjus iš Bazilikos skambėjo mūsų ausyse, o beveik 400 Romos bažnyčių varpai, gausdami ir skelbdami Romai ir visam pasauliui Šv. Metų atidarymą, sutartinai jiems pratarė. *Vilktinis.*

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Dėlko Dievas davė lietuvių moterims tokius ilgus liežuvius, kad kai pradeda pliaukšti, tai suranda visokius buvusius dalykus, o kai tų pritrūksta, tai atranda ir nebūtų dalykų. Rodos, kad kitos ir dievobaimingos, jų liežuviai perdaug laisvi? *Worcesterietė...*

ATSAKYMAS.

Tokis užmetimas visoms "lietuvių moterims", kad jos apdovanotos Dievo "ilgais nevaldomais liežuviais" yra labai neteisingas, nes nepalyginamai daugiau yra lietuvių ramių, tylių ir darbščių, negu "ilgaliežiuvių".

Beto, reikia visiems elgtis taip, kad savo gyvenimū ir darbais neiššaukti "ilgų liežuvių" ir neduoti progos jiems mataškuotis.

Reikalinga, kad visi žmonės, taipgi ir moterys, rūpintųsi turėti *didėsni ir gyvesni tikėjimą* su kurio pagalba atsimintų, kad Dievas yra visur, kad reikia savo liežuviu Dievas garbinti, Jo šventas Vardas visur apskakinėti, juomi naudotis sutinkamai su Dievo valia ir praprasti daugiau laikyti liežuvį už dantų.

Už ilgus liežuvius ne Dievas kaltas, bet patys žmonės, kurie jų nevaldo ir brangią Dievo dovaną pavartoja piktiems tikslams.

Klausimas, "dėlko Dievas davė..... tokius ilgus liežuvius" taip pat yra ne-

tikslus. Žinomas visiems daiktas, kad Dievas, tas geriausias mūsų Sutvėrėjas, davė visiems taipgi ir "lietuvių moterims" tokius liežuvius, kurie lengvai telpa už lūpų ir dantų. Kas tų dviejų vartų pats perdaug plačiai liežuviui neatidaro, tai liežuvis niekuomet nepasidaro perligas.

MALDA UŽ MIRUSIUS, KURIŲ NIEKAS NEBEATMENA.

Viešpatie, pasigailėk tų vėlių, kurios neturi pas Tave savo užtarytojų, kurios neranda jokios paguodos kentėjimuose, kurioms nešviečia jokia kita viltis, kaip tik ta, kad jos yra sutvertos pagal Tavo paveikslą ir panašumą, kurias ar dėl to, kad seniai jau yra atsiskyrusios su gyvaisiais, ar dėl savo neturto, ar dėl to, kad jas jų tėvai bei Tavo tarnai iš apsilaidimo yra užmiršę, ir dėl to už jas nei mirimo diena, nei trečia, nei septinta, nei tris dešimta, nei mirties metinėse niekur ir niekeno nebuvo laikomos pamaldos. Atleisk joms, Viešpatie, ir gink Savo sutvėrimus. Išgelbėk jas iš kančių ir bausmių. Ištiesk savo dešinę ir nuvesk jas į atsilisio, šviesos bei ramybės vieta. Per ta, Kuris ateis gyvųjų ir mirusiųjų ir viso pasaulio teisti ugnimi. Amen.

IEŠKOME TALKININKŲ

5,000 Dienraščio "Drango" Pikniko Tikietų bus Parduota Prieš Pikniką

Dabar visose Chicagos ir apilinkių parapijose eina tikiety platintojų mobilizacija ir tikiety platinimas. Bus įdomu pamatyti, kam teks Jos. Budriko dovana Jackson Bell Radio.

Norintieji pasidarbuoti kašalikiškai spandai, prašomi atsišaukti.

Kad geriau pasitarus, kad būtų lengviau veikti kviečiami visi kolonijų veikėjai, darbuotojai, atsilankyti į susirinkimą Aušros Vartų parapijos salėj, gegužės 27 d., 7:30 val. vak.

Pikniko Rengimo Komisija.

SVEIKA MARIJA!

Iš Kun. A. Stolz'o Raštų

LIETUVIŠKAI PARAŠĖ

KUN. ANTANAS PETRAUSKAS, M. I. C.

Ar myli Mariją? Ar nori apie Ją pasiskaityti gražių skaitymų? — Jei myli ir nori apie Ją daug — daug gražių dalykų išgirsti, tai būtinai pasiskaityk ką tik išėjusią iš spaudos knygą, vardu "SVEIKA MARIJA!"

Knyga turi 200 puslapių rašto, 8 didelius ant gražios popieros švč. Marijos ir Jėzaus paveikslus.
Knygos kaina, imant su viena, 35 centai.